

Arrest

nr. 40 369 van 18 maart 2010
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 18 januari 2010 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van *“het bevel om het grondgebied te verlaten”, betekend dd. 08.01.2010.”*

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 februari 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 februari 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. KOSE, die loco advocaat M. SAMPERMANS verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché K. PAPPAERT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker kreeg op 4 november 2009 een bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde betekend.

1.2. Op 8 januari 2010 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing om verzoeker vrij te stellen en werd hem een nieuwe termijn van 8 januari tot 13 januari 2010 gegeven om het grondgebied te verlaten.

Deze termijnsverlenging van het bevel om het grondgebied te verlaten, aangebracht op de in punt 1.1. vermelde beslissing, vormt de thans bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Verweerder werpt in zijn nota een exceptie van onontvankelijkheid van het beroep op, stellende dat wat aangevochten wordt een nieuwe termijn is die aan verzoeker toegestaan werd om het grondgebied te verlaten, wat een louter uitvoeringsmodaliteit is van de in punt 1.1. bedoelde beslissing. Verweerder preciseert dat deze uitvoeringsmodaliteit niet kan beschouwd worden als een beslissing met specifieke rechtsgevolgen of een beslissing die de rechtstoestand van verzoeker wijzigt.

2.2. De Raad merkt op dat op 8 januari 2010 geen nieuw bevel om het grondgebied te verlaten aan verzoeker werd ter kennis gebracht. Verzoeker werd op 8 januari 2010 enkel op de hoogte gesteld van het feit dat hij over een nieuwe termijn van vijf dagen beschikt om gevolg te geven aan het hem op 4 november 2009 betekende bevel om het grondgebied te verlaten. Zoals de verwerende partij terecht opmerkt in haar nota betreft de nieuwe termijn die aan de verzoekende partij werd toegestaan om het grondgebied te verlaten - van 8 januari 2010 tot 13 januari 2010 - louter een uitvoeringsmodaliteit van het bevel om het grondgebied te verlaten van 4 november 2009. Deze uitvoeringsmodaliteit kan niet worden beschouwd als een beslissing met specifieke rechtsgevolgen of een beslissing die de rechtstoestand van de verzoekende partij wijzigt. Derhalve is het beroep gericht tegen deze uitvoeringsmodaliteit onontvankelijk (cfr. RvS 6 september 1995, nr. 55 041; RvS 16 oktober 2006, nr. 163 605).

2.3. Volledigheidshalve dient te worden vastgesteld dat in de mate dat verzoeker het bevel om het grondgebied te verlaten van 4 november 2009 zou willen aanvechten, het beroep laatijdig is. Overeenkomstig artikel 39/57, tweede lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen moet een annulatieberoep immers worden ingesteld binnen de vijftien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het gericht is indien de vreemdeling zich op het ogenblik van de kennisgeving *“bevindt in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in artikel 74/8 of ter beschikking is gesteld van de regering.”* De laatste nuttige dag om een beroep in te stellen tegen het op 4 november 2009 aan verzoeker ter kennis gebrachte bevel om het grondgebied te verlaten was derhalve donderdag 19 november 2009, terwijl huidig beroep slechts bij aangetekend schrijven van 18 januari 2010 werd ingediend.

De opgeworpen exceptie is gegrond. Het beroep is onontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien maart tweeduizend en tien door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA